

MEDEEN, ERICH, MANDERSTRÖM, CHRISTOFFER RUTGER
LUDVIG

**Jacobs stega vprättat från jorden til
himmelen för den fallne Adam ok alt hans
afföde. Gen: 28. : Framwijst i några enfaldiga
rijm, med ny-års-önskningar ok annat bij-
hang af åtskillige epigram: eller**

Stregnäs
1687

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

For 1700,
Vett. Co.

F 1700

1918

LIBRARY OF THE
MUSEUM OF NATURAL HISTORY
LONDON

4

Den gör rätt mycke wäl som fallna Man sprättet
Of en som Åstrundzman Den fallne Kiuter esser.
Här ligger Adam arm of wj hans arme Barn
Men Gud han tog of op/ op or wärs synda skarn.

Jacobs Stega

Bprättat

Från Gorden til Himmelen

För

Den fallne Adam

of

Allt hans Afföde.

Gent 28.

Framwäst i några Enfaldiga Rym/
med Nyårs/Inskningar
of annat Bihang

af

Åtstillige Epigram: eller öfwer-
skrifteer

af

Hans Hög: Gref. Rådes Gref GUSTAF
Lejonhufwuds Hof-Bredikans
Lrich Medeen.

(S)

Tryckt i Östergåns sidst i Decemb. A.° 1687.

30 30000 öpnar har den färdige Simbla-Port.

30 30000 öpnar har den färdige Simbla-Port.

Handwritten notes and a circular stamp at the bottom of the page.

Dans Kongl. Maj: s Troo Man of Landzho sdinge
öfwer stora Kopparberget / ic.

Then Högwärdorne Herre /

Herr Gustaff Suwall.

Dans Kongl. Maj: s Troo Man of Bistop

öfwer Wästerås Stiff /

Then Högwärdige Häder /

Doct. Carl Carlsson.

The Ehrewürdige Häder of Herrar /

Past. & Præp. i Fahlun. och Past. & Præp. i Tuna.

Samp

The Ehreborne Högs of Wälachtade Herrar sampt.

Borgmästare of Rad i Fahlun.

The Ehreborne Högs of Wälachtade

Herr Borgmästare.

Of sampt: de goda Herrar of Mån som then
Loflige Gruf-Rätten bekläda med the 24. Älste.

Deffaringa of ensaldiga Arbetee ödmilt. Tienste
of Wäntligen Tillägner

Erich Medeen.

Til Hans Excell. Högwälborne
Herr Landzhöfdingen.

Een Dufwa.

D medh Olive-blad! Förtunna Frjd of Hugnad
At Eder Edla Stäl/ må boe i Nåde. Lugnad/
I Nåd för Eder Gud; i Nåd för Landzens Far!
Til tes en Dufwo. And/ Ehr' Stäl til Himbla tar!

Til Högwördige Fäder of Biskopen.

(a) Ete, unum scilicet nomen aureum.

Då Gyllen meer da Ete; hood wil ey två öfhwäl-
la?

Men ett moot alt kan stå/ när alt begynner qwälla
Ondt öfwerwinnes alt/ alt godt til winnas kan
Giff Gud! til eder Stäl/ Ett Gyllen- Jesu Rampn.

Til dhe Ehrewördige Fäder of Herrar
aff thet Wörd: Präster skapet.

Aarons Staff.

Då säc' ut Ehr' Hand Ehen Staff som sielfwer
grönftar!

At I det torra Trä som Fucht of Frucht sig önskar
Kun' gifwa krasstig Safft of blifwa Mandel aff
Då Ehr' of thet as: Tro är såsom Aarons Staff!

Til

(a) Unus nobis omnia Christus.

Til dhe Ehreborne Hög: of wälachtade
Herrar Borgmästare of Råd.

En Rådskäl.

D Et högste Råd med Råd han sittie fremst hos Eder
Som Ehr med Wÿsheet / Råd / yppoller / råder /
leder

Han giff til ena stähl en san Gudfruchtigheet
Of andra ofwerwiche aff god råträdigheet !

Til dhe Ehreborne / Hög: of wälachtade
Herrar samptl. som then loft. Gruff. Rätten be-
klåda med the 24. Alfta.

En Vnder Steen: bättre än Gull Steen.

Ag wet Ehr' mästa flit är bästa Stenar leta:
En adel vunders Ting the Wÿsa / wÿsa weta /
Få theas Lapis kan / Malm wärla uti Gul
(b) Men at han är fördold / är i Natursens skul

Indten thär Gul / of Gul. San sig förkösra /
I ymnig Silfwerberg wor of så gott at söfra

I lefwen dot för någd med Kopparbärget wär
Thet söder wäl sin Man / Gud ölat ähr från ähr !

Dot än en Vunders Sten / mit Hierta / Ehi tilönstar
Som gör hwad Gult är Sött / hwad Zort är at thet
grönstar

En(c) vishwald vunders Sten / som gör en med sig lje
Gud lat Er' Jesum få ! han gör Er' någde. Ryt.

311

(b) Raim: Lull. s 61, Joh, Gerh, comment; lapid Philoso; p. 111, 49.
(c) 1, Pet, 2, 6.

Til andra Förnämde Gynnare of

Högåhrade Wänner.

En Äpple med Korff.

AR glädie för Er' döör? sijn Korff på äpplet runda!
Är Pustt inom Er Stör? sijn äpplet sammalunda!
Sorg/ Glädie/ Glädie sorg the råd hwar annan Hand
Ehwad Ehr träffa må Gud giff sin Nåd of And!

Önstan öfwer Fajlu Stad of Kopparbärget.

Gud bestydda Fajlu Wäning

Låt där dryppa Nåd/ Dagg/ Väning

Gud Wälsigne hwar Ens Väring!

At hon giffwer Ryk til Väring!

Kopparbärget Gud bewara

Stån al Skadli Fall of Sara

Gud wys Adror/ stred vpsinna

Of god Gruff/ Kiffit tätt vpwinnä!

Gud låt Modren Hafwand blifwa

Of mång siu-falt Twilling gifwa

Stora/ söna Koppar Galtar/

At hon/ Namn of Ampe förwaltar!

Stora of gamla Kopparbärgets Beröm.

Löfde redlig tina Swänka/

Vänst ät Tyfkar som Dolkänka/

Spanke / Engelsmän of Ryssar

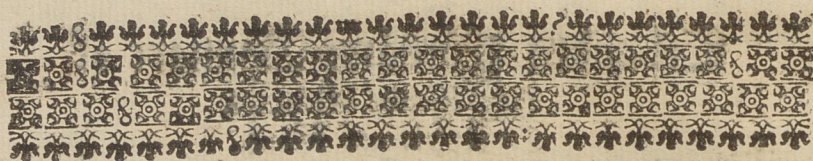
Wet' hwar Kopparbärget hysar.

Jag tör' säpa längst i Berden

Wet man tal' om Koppargårdén

Indien måst of så tacka!

Sör mång länter Koppar/ Tada.

D ! Store Vnders. G D / D ! Jord. of
Himbla H & Kre

Symb. Ze / Enig / Ze dof En / of ingen størr' el' smerre
Athan. Min Zunga priffa wil ein dråpeliga Wård
Min Zunga / Penna / Sinn / med Nåd tu styr of stårk!
Gen. 1. Et Måster stycke war / då inett war / läl' skulle
Allt blifwa som nu är / på Jord och Himbla kulle /
Heb. 11.3. Allt inett war / dof wardt af inett likwist Ett
Sap. 11.8. En oberedder Klump / af orede ale' berett
De Werdzlig Wisse Mån / sin Hierna mycke brylla
Hu'r då du stape / alt begynt i rundwijs trilla
(d) Hu'r Jordz of anelig Ball i skändig rörfel går
Men Sool å Himbla klet / al fempt orörlig står.
Sap. 9.16. Wår Hierna gärna wil det obegriplie gripa
Of kan de Jordist ting med wödo neg begripa
Halt vp Förnäfft ! of döm / döm det du gripa kan.
Of hwad ogriplie är / of Förwet gripes an.
Psa 147.5. Men säg / O Stora Mækt! D ! Allmækt! dråplie stycke
Jerem. 10. Men det den stora Gud / vet si Gudoms tycke
12. Allt det den stora Gud / vet si Gudoms tycke
Har underligen gjort / Ett / hwart och sin Skrud
At Gud i alt bewist / han är en Vndero Gud.

Men

(d) Contra eidentis: S. S. dicta Psa. 50. 1. & 2. Reg. 20. 11.
Quibus nimium curiosis non immerito reponendum quod Diogenes
olim cuidam de celestibus differenti. Quando e caelo venisti?
Diog. Laert. in ejus vita, p. m. 36.

Men Under öfwer alt! at på rötte Jord a stycke (e)
 Wår första Gaar och Moor/ sat Gud ett Gudoms smycke
 Ett Gudar Bellet ljfte sin stora Skapar bold
 Då Hellig Wijsheet/ Mact/ war innom deras wäld.
 Wällignat war då alt/ Folek/ Jord/ of alt hward nemdes/
 Wällignat hward som gick/ med Hand togz eller wändes
 Lust/ glädie war i alt/ Man Dlust wist ey af/
 Så tales icke om/ Sorg/ Siukdom/ (f) Död ey Graf.
 7 Himla Lustegård/ då bodde Adam / Hewa/
 Of ey som wij nu all i Pustegård måst lefwa
 En winck gaf Adam vt/ geym I grai lyddetå
 The råddes HErran sin/ nu wij dem rådas få.
 7y Ach! O Afsvundzman! du Lögne Dieswul leda!
 Som mån med arga List (g) wår Far of Mor förledda!
 Zu loswa ge Förstånd/ of Oförstånd tu gaf!
 Zu loswa Frihet stor/ of gjorde dem til Slav!
 En Applebjte stæck fram/ sad' äter/ blifwer floke
 Der med det arma Godel Gudz Råd vr Åsyn wroke
 D wee! så åt wår Mor / gaf sedan åt sin Man/
 Så log iu Ormer led/ så tu vr Trådet ran!
 Förtrutes war Gudz Bod / förbudna äpplat ätte /
 Förgeymmat blef så Gud at the hans Bod ey sätt:
 Nu will' the arme twå/ af Applet litna bore
 Af Sorg the storæna må at Glädien blef så kott.
 O! swåra Apple bjte som Glädien mån så sluta
 Of dat the åto af så Barnen nu åeniuta
 Wår Far of Mor de åt/ wjpl ifna bert der af
 De gjorde först et fall/ wj föllo med i Graf.

Gen. 1. 27.
Sap. 9. 11

Joh. 8. 44

Gen. 3. 17
&c.

Rom. 5.
12.

Så

(e) Josephi: Lib. 1. Antiq. jud. c. 1. Scribit, quod fuerit terra rufa, ter-
 mensata, vid. Christi Math. in Hist. patriar: Cap 1. Sect. 1. p. m. 6 (f) Sap.
 2. 23. conditus est homo à Deo *et a Pharaone* h. è. inrerminabilis ut
 vulg. vers. habet. Tremell: reddidit. ad conditionem incorruptam
 Unde

Gen. 3:24 Så togz them Scepter: frå then Gud gaf them i Handen
Of drefwes (Hisna/ Kys/ Väs!) Zänck! vt Glädies Landen
O Skam! O stoora Skam! then de vppå sig drog
Gudz Välfet Klädde af/ of Satans Bild på drog.

v. 8. &c. Tillförne stodo the / för Gud vt hans Stepnad
Nu gå the ifrå Gud/ försträcke/ häfwand' / bleknad!
Iä Menstian Helig/ Vijs/ Kätcfärdig kunde stå.
Nu famblar Zärar wärde! i Synna Mörckre blå.
Nu stängz då Himblas Port/ blire/ lius. Swärde bläncker (h)
(Dot Räd / at j det qwal/ (i) ey Lijfzrä länge Lijf stäncker)
Men Adam måste fly/ ifrån så mycke gode
Ifrå sin Gud of Far / ifrån sin Himbla lätt.

O! we/ Förlorat alt! of innee war til finna
O Blodig Zärar wärte! at the aff Ögon rinna/
Den så vppå En stund fambliswa Vsel/ Arm/
Förr' alt/ nu innee har! Förr' klädd/ nu blätter barm!

Dot syntes för dem häst/ bland Zrän sig vndan smyga /
Der Väs wand' gå för Gud/ of för hwar annan blyga (k)
Här war då ingen tröst! så blef dot Adam glad
At han sig styla fick/ med några Fjiskonblad.

Men! Hwad! Ett Fjiskonblad! D arma tröst of glädie!
D arma Fjiskonblad! då Synnen gaf til städie
At han war dömd til Jord / dot ey för seend' Gud (l)
Sig styla kunde nu/ med löf/ of Fjiskonstrud

Hwar

Unde Luth. Gott hat den Menschen geschaffen zum ewigen Leben. (g)
Id. Bol. Per anag. Bica x. Bar. vis & dolus. (h) Aug: nominat cur-
stodiam igneam. Luth. flammam gladii verfatilis (i) Theodoretus, ad qua-
stionem hanc, quare non concessa homini potestas sumendi aliquid de hoc
ligno, pulchre responder: id ipsum non esse *lyw* sed *ia* non
poenam sed medicinam, (k) nisi præcessisset facinus, quod inobedientia est
ausa committere, non sequeretur dedecus, quod verecundia vellet abscon-
dere, Aug. (l) Latere volebant eum, quem latere nihil potest, & carnem

occlus.

(r) Hwar ästu Adam? tänd! / är ehenna nu ehén Sällhet?
är ehenna högste Grad/ af wett Wits/ Klöf/ of snällhet?
Som tig tillsades då när Drömen i sin garn
Sigt rog of of / O We! wij arma swelne Barn.

Men Gud! tu Bnders/ Gud blan blix/ of dunder Orden Gen. 3. 9.
&c.
Et Nådigt Ord gaf fram/ tu ehem of of är worden

Enhielp/ En Nådig Gud! Ach! Bnder/ Bnder skoor!
At blan Nättfärdighet/ En Bnders/ Nåde boor!

Nåd! Bnder! war ju det at tu så höge förtörnat
Af Adams/ Hevæ fall som föll ofrån tin Wördnæ

(o) Låt Nåd för Diätten gå of Wrede wänd i Nåd
Då tu til alles hielp på fan of Bnders/ Nåd.

En Såd af Dwinno/ Såd som sielf förbröt tin willia Gen. 3. 15
Skull' rätta Henne vp/ från Disflacklon ästilla

Of egga Henne ve/ vr Mörka Dieflaz Puce
Dje ner hon i sit fall/ föll med en fastlig stuce

Så blef den arga Såd/ the skadeliga Barnen Esa. 1. 4
Som ofwerg of sin Gud frelst' veu Morde/ garnen

Beaf den goda Såd som Abrams Slächte gaf Gen. 22. 13
Som löfte lydde sen' af dem / then föddes af.

* * * * *

Så Jacob låg i Dröm thet Bnder Gud vpeäckte cap. 28. 11

(o) Igenom Sregan stor från Jord til Himbla räckte v. 12
Som ti en Predikskool Gud stod der ofwersi på

Of sad' i tine Såd sku Slächten Nåde få. v. 13

Serare gå så Englar fort från Himlen ned på Jorden v. 14

Förtunna Menstos/ Barn the samme Nåde/ Orden &c.

Den suena Himla Dörr för Ada swära skull
Blije åter öpnat vp af Nåd of Glädie full.

E

D! hurie

occultare ab eo qui est inspector cordis. Idem (m) Ubi es Adam? q. d. ubi dona
tuā? Tertull. (n) Deus gladium vindictæ unxit oleo misericordiae Nazianz.

(o) Vid; Glos, Luth, ad cap, Gen, 28,

O! huru synda sig dije vp the Engla/Wenner
Dije vp i hoportal / af glädie Bloden renner
Sij Englar gå thet ned / of Engla/Wenner opp
Med them går Himla/Bod/ med thesse Troo of hopp
Staat still O Mensto Barn / of se den Himbla/ Stega
Der på the falne Barn / som faller kull of lega

Röm. 8
23

Få åter klistwa vp of nå sin Gud igen
Af Wredan Nädig Gud / af Owen/ Nädig Wän
Hwem är som fyller Jord of Himmelen vpfyller

Eph. 4. 10
Plat. 2. 12
Job. 1. 10
16

Än JEsus/Gud of Man? O! Christne honom hyller!
Wil tu til Himblapore? Ach! JEsus är en Wäg (p)
Derpå eho som går / går fram vthan bedråg.

Ach glädie! Adam far! Ach glädie! Heva Moder!

Röm. 8
16

J frögden Ehr' med oss / of wij af thetne Broder
Som tar oss åter vp of klickar Gudens wred
Fast tu of wij ein Baru så diupe ha fallce ned.

Röm. 8.
v. 8. &c.

* * *

Wif vndra mycket på hwad Gud med Werlden gjorde
At så alskinet war / bles skapat alt som borde

Esa. 9. 6

(q) Men hwad? Hwad är då det? Emot thet vnt er stor
At JEsus Gud of Man i en Person nu bor!

Gen. 49.
v. 20.
Dan. 9

Zy se! när Spjran tog; frå Juda / androm gifwen
Sampe Beckor Siuach of til ända skredne klistwen
När Tijd fullomnat war / stod JEsus af sin Thron

Gal. 4. 4

Di kom hje ned til oss at blifwa Menstie/ Son
Af Ewighet war Gud. I Tyden Menstia worden /
I Himmel vthan Mor / for vthan Far på Jorden

Esa. 7. 14

Gud Fader är hans Far; Men så han stod hje ned

Job. 1. 14

Blef Maria en Mor / han Son af Jungfru/wed

Ridett

(p) Ad coelum vis scire viam, tibi qua sit eundum? ad te descendit coeli ius
ipsa Via. Owen. in Epigr. Christus est via non errans &c. Aug.
(q) Omnium mirabilium mirabilis sumum Bernh.

Låt Manes, Marcion, Cerinthus of the andra
 Phi. 2:9. Servertus, Arius, Nestorius bort wandra
 Med hel then Diefla Skar / som dätta Barn åt lee
 Apoc. 19: Til ewig Smafwel Pucc / the fara med sic Spee.
 Luc 2: 15. Men wij som wörda Gud / låt of med Englar föllia
 Heb. 2: Of se then Zulestänck Gud wil ey för, of döllia
 14: 15. Wij som then Nåd ha fådt / of mer än Englar wann
 Cap. 1: 7. Za Gud ey Engel blef men wårt Rött taget ann
 Heb 9: 14. (r) Sij! Englar Zienar blij / men wij blij Christi Bröder
 Joh. 10: Dß har han åcerlost med Bloden Rosens Rödter /
 vil 7: (v) Til Gud wij seya så. Min Bror / min Goelwän.
 Esai. 43: 1. Min Bror / mit eget Rött: Gud swarar of igån
 2. Cor. 6: 1. Och salig! Salig stund! ta Hmelta Väden hördes
 Of Englar / Heerdar med / med annan lee inbördes
 At Jesus Födder blef / en Fressar för at Man
 Mat. 21. Them Dödom gifra Liff / the salna rätta kan.
 Esai. 25: 7. &c. En Adam bröt Gudz Bod / then Andra det upfylle
 Rom. 5: En wäckte Wreden vp / then Andra Wreden stulte
 15: 5. En Gudz Belät thet wij Barn i Adam blefwo qwitt
 1. Cor. 15: 49. Har Jesus rättat vp i eget Belät sitt.
 Rättferdig Adam war / för än han wräckte Budet
 Men blef Förbannaet ta han sätte Dieflas liudee
 1. Cor. 15: Sij nu är Jesus Född / of Heligheten full
 30.
 Rom. 4: (x) Then hörer of nu til of wij blij vthan skull.
 2: Bort Adæ Fylsons Blad / bort / bort tu synda / Zäcke /
 Die arma Skydd och Skul / är snöplis Lappat Säck! /
 Esai 14: Wår skydd är Jesu Nåd / wåre skul Rättferdigheet
 6: Et ewige skydd of skul i Sann beständighet.

Gudz

(r) vid D. Hen: Musl. Best. Erk. vid. sunds Cap. 80. p. n. 145. (v) Dyas tro
 slligt kan man ässa här om i Gejers Betraktels. 25. Item, rator. i Gudz Barnas
 Andelge Stat. Kammare. Lib. 2. c. 1. p. m. 155. (x) Christus nostra delicta sua fecit ut
 suam iustitiam nostram faceret, Aug.

Gud; Son blef Menſtic/ Son of glord e of til Gud; Söner
 Gal. 4. 4
 Gud; Son blef ljete Barn/ Gud honom der med löner
 5.
 Han tager of för Barn of wij få Barna; Käte
 Du! här ~~er~~ et slut på alle / hwilhan sig döda läe
 Joh 1. 14
 Trof! Diefwil/ Trof! eu Död/ Trof! Lag of Synden snöda
 Heb z 14
 At i med Chre' Förgiffe nu kunna mer of döda!
 Holij. 14
 Grip ey en Christen an / eu griper Christum då
 Zy Christus of en Christ är Ett / ehuru två;
 Zach z. 8.
 Gal! Satan Dförstend / bespotta wära Kläder
 Ioh. 17. 23
 Drena Kläder wär / tå du för Gud framträder.
 Zach. 3. 16
 Sic! Jesus står hoos of/ wij stå i stor frimod.
 &c.
 (Y) Wår Högtid; Kläder twår hans Rosenlöda
 Apoc: 7.
 Blod.
 15°

Så mötas Nöd of Nåd/ wår Nöd af Nåd förlisae
 Men huru kan then Nåd af Scofft of Mull bli prijsae
 Wij lalla såsom Barn. Förlåt D Stora Gud!
 Wij tala om ein Werd/ förlåt! med Barna liud.
 Dot lefwom nu i Frögd läe of ey Frögd försumma
 Wår Siäl! wår Hierta! Blod! wår Tunga stå ey stumma!
 Stem in med Englasliud! Stem in med Herdars/ Skall Luc: 2.
 Ach åhra wari Gud! of kryd på Jorden all!
 Ach åhra wari Gud! som tillredt Himblas/ Borden
 Psal: 23. 6
 Cen. 28°
 Ach åhra ste hans Son! wår Himblas/ Stega worden
 Luc: 2. 35
 Ach åhrat helge And! som hela Wårcke dref
 At Jesus N Errans Son/ Sann Mennistia nu blef!
 z. Cor. 15°
 Frijd! Frijd! i Siäl of Mod at wij nu kunna poeka
 v. 55°
 På Diefwil/ Lag of Synd/ at the sig för of boeka
 Frijd ofwer! vnder of! Frijd i of vthom of!
 Rom: 5. 1
 Gud wänn/ hans Son wår Bror/ wij binde alla Trof!
 c. 8. 31

D

Bore

y. Om disse Högtids Kläder daswer Pl R. & Cl. Mag. Petrus Gangius P. & P.
 Tunensis aliculus meus multis nom. nibus honorandus, kaff! (no Gwellige of
 Stan-rikt meditations bit en besårds Predikan ofwer Sal: Doct, Brodians, Part: 2)

Bortt puss! bortt wee! of quahl wär Liff en lustig lefnad
 Wår Sorg en Lust of Leel/ wår Död en lufflig Zerknad
 Hwij quällie wij nu of? Et löjse bli af Pust
 Hwad förr war ofen Lass/ är blifwit nu en Lust!
 Lät of gå dristige fram / affaloe // falne Barnen/
 Wij äro tagne up of gå then rätta Banen
 Wår Himbla Stega är Guds of Maria Son
 Wår Wäg/wår rätta Banen/ och Salige Himblas Län!
 Men tagom Tron med of/ den är then första Trappa.
 Ho Tron en med sig har/ kan Diefwul snart bore snappa.
 Tron slår sig getiom ale/ är Trug och ruggger går
 Til thes hon i sitt sköde then ädla Jesum får
 Tron redet Hiertat til at thet kan mehr begripa
 In himmel/ Jord tilliff of hela Werlden gripa/
 I Riffan Moses låg/ förwarat från all Nöd/
 I Hiertat Jesus tar of friat ifrå Död:
 Tron slapper Jesum in/ Tron Jesum of behället
 I Liff/ i Nöd/ i död til Jesum hon sig hållet
 Ho Tror at Herans Son är södd ut Sina Tröst
 Han har of bår Guds Son wå sit Egie Bröst.
 Tron förer ledan of ut andra Steg i Högden
 Som är Et Himmelsk Hopp/ om Ewig Himblasfröden
 (2) Hwad Tron först gripet an/ mend of strax icke får
 Gode Hoppet med sin Kraft a t Man i fremod står.
 Nu är then halfwe Wäg på Himblas Stegan gängen
 Nu å then stora Nåd af Troa of Hopp Bnsfängen
 Then Tridte Trappan blir Et Himmelsk Tolamad
 Som eål of lydet ale med luste af Glädies Mod

Går

[2] Job. 28:1 i sin Praef till den 4de Boken om en Sann Christend. Item cap. 31
 i. D. Mull. Gethis. cap. 25. 56. item Tomä Kemp. p. 100. 169.

Går någote of emotea wij eil Himbla Wandra
Kan Zola mod alle sure i sött of liuffe förandra

(a) Sit Sagnamähl thet har på Jesu Krubba Prång
Zäl! Lijd! ein Jesu led här mycken Nöd of Zwång.

Then Fierde åter står / som yrkar / Skyndat Seegen.
Of Höjer / veder alle hwad hinder är i Wägen

En Trogen / Trågen Bön / om stark / handa / och /
tighet

Eil siffe Ande Pust / i ständig Tro / Trohet.

Tro / Zolamod / Bön / Hopp / när the sig samman / sinna

Zå kunna wij med Frögd / frå Jord eil Himla hinna

Of ho som Wodig fram på thenna Stega går

Han siffeil Ewig Lön / En Ewig Himmelfär.

Nu låt of Tro wår Gud / och Hoppas / Zåla / Widia /

Wår Tröst of Jesse Root / then Ellen uppinne Widia

Nu är of Ewig blåt. Wij ha then Nåden Nådel

I Adam hwad wij mist / i Jesu åter såde.

(b) Symbol: Pior: Salva sunt omnia!

(a) Scopus uita Christus. Erasmus: in Mil. Christi: Can. 4. Reg. Gen. p. m. 65.
/b/ Christ. Oiblar: in Geist. Dicit: Sacer. etc. p. m. Gemula.

Heb. 12.1
8cc.

2. Cor. 6.
v. 9. 10.

Job. 1.
v. 20.

Math. 26.
41.

Röm. 15.
v. 12.

Apoc. 2.
v. 10.

1. Pet. 1. 9.

Ma. 11. 1.
Zach. 3. 9.

Röm. 1.

Byhang af æstellige Epigram.

1. Adæ Barns Klagen (c) Ondt för Godt.

Apoc. 7,
13. 14.
 Alle Gode är Dne at få! En Noos vr Zorne pläckas
 En Honing Sucker söc med plas frå Bijnne läckas
 Vr mördels swartea Sorg/ man hwijta Kläder fås
 Det wäller Adams Fall at Ondt för Gode går!

2. Adams Inlago emot de klagande Barnen.

Hol: 6:7.
 I Barn af trosig Mod/ I klagan höge på Adam
 Dot Er' så wäl som iag med Synna werck beladom/
 Skyr Adams last i Barn! of sedan Eder fr ijr
 Rom' / slutom Räkning hop / så se hwem skyldig blijr?

3. Öfwer L. ten mechtigste Bokstaf i A. b. c.

Gud/ Gulce listet L. kan stillia eil Bokstafwen
 Gud är en Herre frij Gul leda Mammons stafwen.
 Lät fara Gul of Lef ey oförnögd med tit
 Ar Gud allena ein/ så geer hanzig alt siet.

4. Hiwl.

Om Stränffe kalla (d) Juul/ therför at Solen wändet
 Sie Hiwl / of liuset sit å Fästet högre tändet
 Så wet wil tu må wäl/för/ i of effter Juul
 Zänd an tit lius of wänd med bot tit Syndas Hiwl.

5. En Rjyl. trångtande. Dmyntat Mynt.

Mach. 17,
27.
 Hwad Grufwan giömer än tig wäl eil myntat bl ifwer
 War Rjyl i Gudi Först/ för Nyttig Rjyldom gifwer
 Som gaf eil Helig Där. Dmyntat Myne med Giff
 Förwan Full of Stac / tu nog skal ha på Diff.

6. Juul

(c) Per ardua ad astra, per cruce[m] ad lucem.

(d) Loccen; antiq; Steog, Cap. 5, L. 1. p. 12, 77, item B, Columb, Epig, 6

Byhang af Åstikilge Epigram;

6. Juul Jubel! (e) Jubel Jahr/ Gå' den Jahr
 Juul! Jubel! Gud är Man! Men Påfwen mera skattas
 Sic Jubel är än Juul/ chee ricktar honom skattas
 På han för aflag' Brev of Mefor ränna får
 Hwar dag är han nögd med sådn' te Jubel/ Gyllen/ått
7. Wår Frögd snart rögd.
 Alt råd wij fågnas åt är Röl of Barnas Lætt
 Jag såg then log i Går i Dag går Seum of Blet.
8. Bered dig til Högtyden.
 Bered of sticka sig/ nu Juul/ of Nyårs säs
 (v) Din Dödesfärd tör bli för sig en Högtyd Näs.
9. Präl of Ståt. Skugg-lykt åt.
 En Skugga ljete syns/ blot syn of sådane har
 Ho Dylite Frångear åt/ han effter Skuggan far.
10. Obeständighet.
 (g) Snart ändras Himmel klar/ snart gunst of Lätte Sång
 Hwad liufe of Sagert är/ har ingen Alder lång.
11. Et til Wunnes förgått.
 Horijd Jordz kull' r Grund fast slår sic Ankar/ Hopp
 (o) Han mins ey at han går från Jord med vprat Kropp.
12. Alle til sic Br. sprung. Intet.
 Af Sommar Fågring wår/ slät inett wij nu sij
 Alle wil til Br. sprung sic/ wij sielf of inett bli.
13. Solu ner of vp.
 Alle hwad eu ser å Sol är ner of vp åt gå
 Nid Jord wij nu/ bli Jord/ yr Jord wij sif upstå.

E

14. Jora

(e) Artie Smal cad. part. 3. art. 3. (f) Tom, à Kemp- Lib. 1. c. 19. § 6.

(g) Aule & celi progr. $\mu\epsilon\tau\alpha\sigma\omega\lambda\eta$ sive mutario &c, Chr. Math. in vit. parias.

(h) Lactant: de opif. Dei Lib. 3. c. 10.

Byhang af äffillige Epigram,

14. Jorden. Himmelen.
 War Zöft! hwad saknas där
 Zu Ewige finner här.
15. Dehlig / Dydig.
 Zån Deylig Hälsas wil/ han Dydig lefwe. Sij!
 Dyd är en Gudas Bild/ ho wil Deyligar bli?
16. Dydig / Deylig.
 Sij! Belät vran Hiern' er sten i Moſan lys
 Skam! at en Deylig Krop/ Dyd ig Hierns hys.
17. En god Wån / ära den.
 Kung Fogel Swenſtom rar, Sällſyne wijs Nordan Pool
 En Wån rar / när han fins Wård ſit' i Gyllen Stol.
18. Lapis philoſophorum.
 Här dödes Egen art of annan får man ſee
 (i) Sij! Gudlös Et bewijs til wår vpſtändelſe.
19. Högfärd! Nätthet.
 Hin onde Krambod ſin ſlog op i Stad och Hule
 Är Högfärd faal? ſa nei. Men Nätthet har iag ful.
20. Kärleken actar intet Färgan.
 Hwad nöjjet hägas åt / där nöjjes lika låra
 Så snart hwad Nöet ſom Gul/ ſom Swart lijt' bäck of låra
 Snart Bäck/ ſwart Mourian
 Som Snö / hwijt rena Swart
 Så snart Led/ plump/ of Seyg
 Som Höftig/ Nätt of / Snygg/
 Så ålſkar En/ hwar ſit of gör där af ſtor låe
 Det offra dol en an/ kan wäl omågnas åt.

21. Tyckan

(i) Joh. Gerh. comment. in Ram. Lull. § 51. de lapide Philoſoph. p. m. 37.

Byhang af åtskillige Epigram

21. **Lockan wänder sig.**
 Ho trod' för Några år / så Turcken stod för Wien
 At Zysten Siol of år skul tages Ungern in?
22. **Lapp/Lappog.**
 (k) Sij Rampnet en om sjs / såg är råd icke så
 Man sällan ser en Lapp med hela Kläder gå?
23. **Tjd. För-Drif.**
 Drif Tjden hur du wil / tu drifwes sielf til Graf
 Sij! Tjden tager til / men Liffz/tijn tager af.
24. **Högfärd. Hög-Färd.**
 Hwad annat Högfärd är / än höge wil synas wara?
 The så höge färdas / sist the diupe til Sanders fara.
25. **Juul of goa. dar.**
 Så hörs ett Frögderop om Juul of goa. dar
 Mång' åter Dricker så har sedan intet qwar.
26. **Juul. Klubba.**
 Nu tumblar Klubban om här supz of ständes ti
 Then dricker ofwer Macke / hur skul han Klubbat bli?
27. **En Drinckare. Slå Watten på Gåsen.**
 Ju mer tu Gåsen twår / hon mer til Watten lengtar.
 Ju mer en Drinckar får / han mer til wanan trengtar.
28. **En Stor-Modig.**
 Then höge vpstiga wil / han måtte klifwa ner
 Then sig förnedrar diupe / vphöjer Gud ale mer.
29. **En Klot.**
 (l) Then störste Wjschet är of högst fullkomlighet
 At Wetta / hwad han wet / är ofullkomlighet.

30. En

(k) Conveniunt rebus nomina Sæpe suis. (l) Tom a Kemp. l. 1. c. 3. § 4.

Byhang af æstfællige Epigram.

30. En Girig.
 Mång fisker Rister bli / men mædde bætter Arm
 (m) In dra en Mask i Bröst / en Hugg Orm vchi Darm.
31. Til en illa Ny-Gifting.
 Du mens' en Engel så / of siel en led Xantippa
 O / huru wor tu nögd / En sådan lesta slippa
 Ty lär tig kora först / för än tu flyger stad
 Du tvåtig medler-tijd i chetta Ringers-Bad.
32. När rätta Målz-Tyd är?
 (n) En Rister när han wil. En Fattig när han får
 En Fattig tar til låns. En Rist om Egie rår.
33. Ho bætter är en Orug eller Slöfare?
 En Slöfar fräter op det goda som han har
 (o) En Girig frätes sielf af det han sielfwer spar
 Tån tyckz råd' ofwer sic / hin är en armer Träl
 Men i sin Hant-wärckzsta må ingentera wäl.
34. En Sielf-wällande Fattig.
 En Fattig sat of Gret hur' oiemt Gud har bytt!
 Svar.
 Du skal tin arma Tol / die Egge bætter sye.
35. Wutor en Wana.
 I Riär om Tufwor fins man gärna Feten friar
 Seyrs Lag med Samewer Lag / ey hog af Wutor Elliot.
 Hoo Wæstod blije en gång ey stort han Watnet sye
 Ten Wutor tar en gång han Wutor seen' ey si yr.

36. Niels

(m) Avarus nunquam securus, semper anxius. (n) Diog. Laert. in vit. Diog. Cyn; p. m. 337; (o) Inserviendo contummor.

Byhang af åttillige Epigram.

36. **Hielpare, Stielpare.**
Ho som tån Ondas saak vesehtar / honom hielper
Han styrckern' mer i Onc of honom tår med stielper.
37. **Grufwa.**
Sij! mången Ri sker blir i Silff of Roppar, Grufwa
Men mången tår et Fall! of måst sig tår för grufwa.
38. (p) **Socrates först bannat af sin Fru / of strax**
med et Ambar Dreua Skulor öfwerlagen,
Så sa tån stackars Man. Jag wiste fuller tåd
Xantippe Dunderar/strax så skulle Rågna mår.
39. **Socratis Huus. Sjåter Wåning.**
Fast bättre Socrates på Gåle I Slagg of Br!
In bo med mig i Hus in vnder skule skur.
40. **Stora yorslag offta Jåfång.**
Dår! här et godt Förslag! men går mig tå of nu
(q) Som Muncken wåda slog sin Honingz Krufa etc.
41. **God Wån offta bättre ån Medicin.**
Naturen Råd har get mot Kropsens We of Pijn
(r) Men Hiertat nøjer båd/god Wån, båd medicin.
42. **Wett/ D, Wett.**
En Mechtig utan Wett,
Et Lijflöst Belået sett
En Stoor med ödmuik sed
Hwem skal jag lijfnan wed?

§

43. En

(p) Diog. Laert. in vit. ejus p. m. 100. (q) Doct. Scupp in diss. Grund
in der Dieth. p. m. 246. (r) Item Scupp. in diss. von der Kunst Nicht
zu werden, p. m. 755.

47. En Topp bättre än Stadz Kläcka.
Stadz Kläckan gali går / of skundom är ey hel
Men Bondens Dhr Wård går / slår honom aldrig fel.

48. Kppparbärgz Stöli sup.
Dät offi' en Plägnings Sup / upfyller Kanna Mätt
Lad prissat Bergzman god / hans Sfwers mål är gått.

49. Lu of Kus Watnande.
J Går tån pläga mig / i Dag gaf Hufwud Pijn
Swar.

Han råd' om Slec ste / men tu om Halsen ein.

50. En Swartt Slut.
Tu drar em Ganders Soot / som gör tig til en Slaf.
En Soot fast wår' än Död / dot kan ey dö tar af.

51. Recep.^t Emot Swartt Slut.

(s) Art drifz med sträfwig art / warm Dreyt moot kyles
Sot

Til Swarte sot wore wist / hwijs Könz päl en god bot.

52. Ey Tryggast Hamn! Derryggast
Hamn.

Hur mång' ä Fremman Siö Carybdis gått förbi!

(t) Men Sylla låg i Hamn / (u) tar mon ee Slepz bot bli.

53. Lu Storfiut Klot.

Hwad ät alt hwad tu wet? om sköne Al Wijshegs delar?

Tu kånner tig ey stelf / så länge tig alt felar.

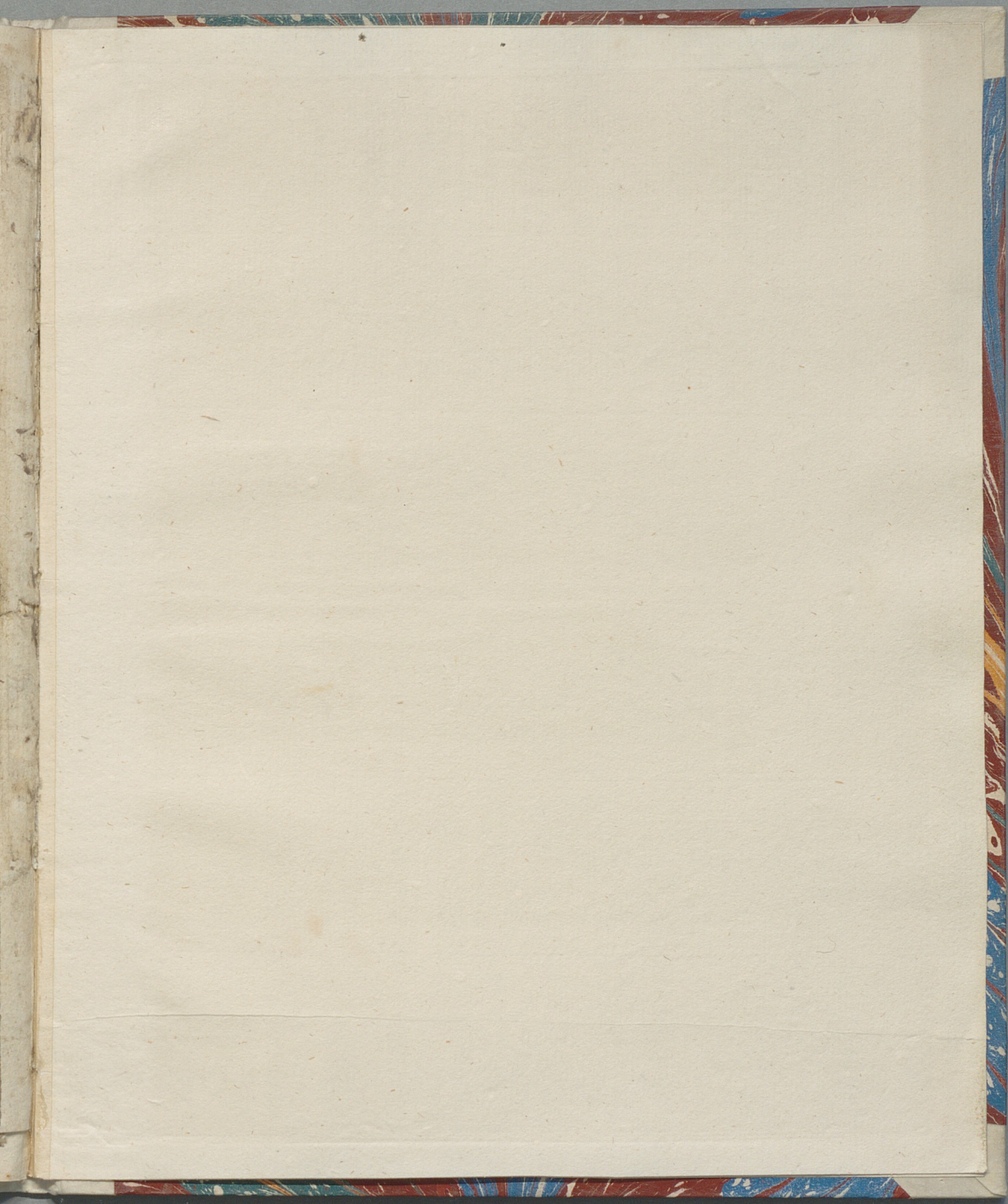
Til

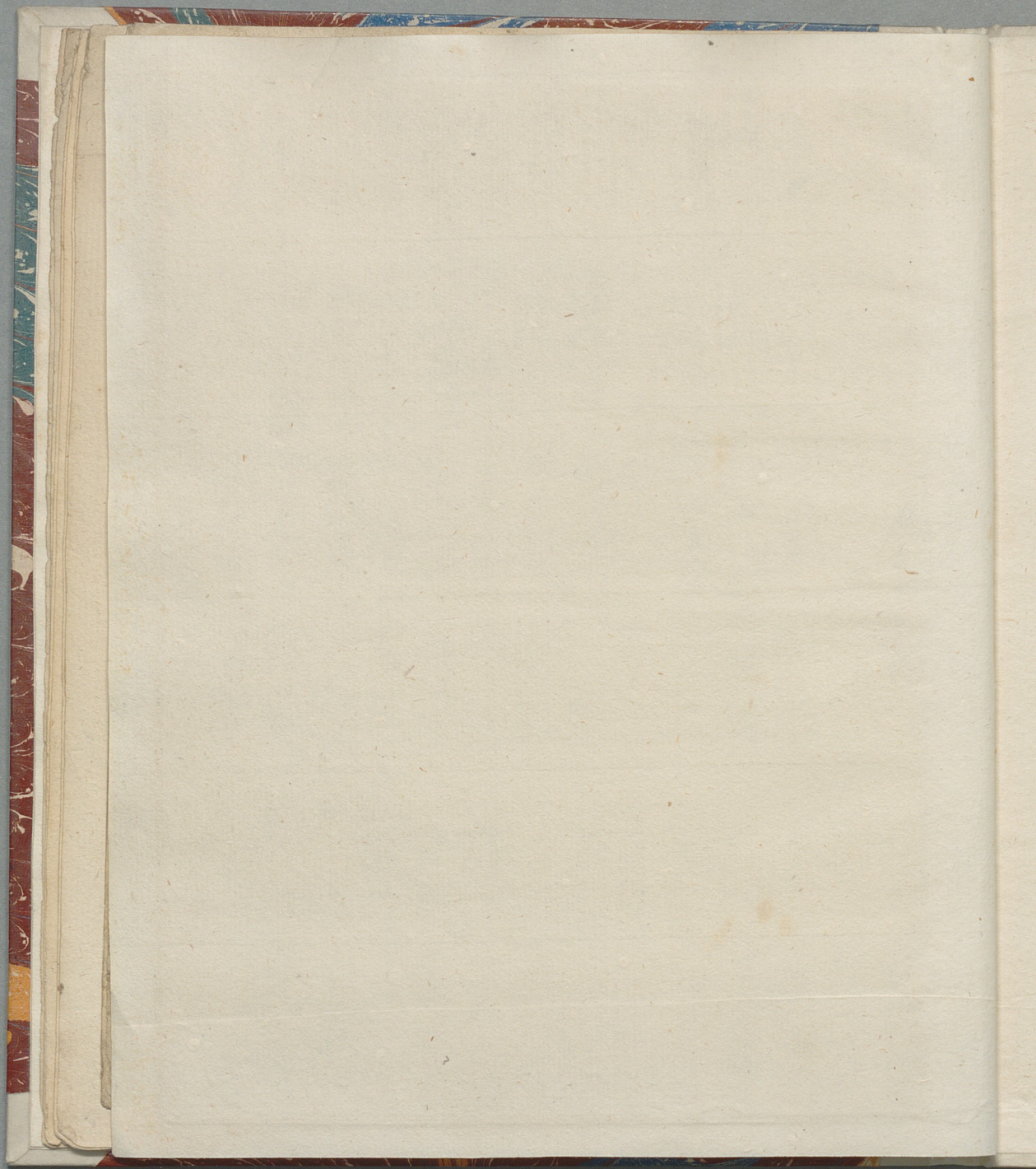
(s) Contraria Contrar: Expell. (t) Pro quouis infortunio, (n) In-
portu naufragium feci. Sunt uerba B. Sam. Columbi, qui, dum ipsi
aderam Holmiæ statim a reditu è locis exteris, ægrotanti, qnerebatur
cum Solpes per aliquot annos multa peregrina peragraverit loca, jamq;
redux, tandem in patria tanquam in portu in morbum incidit gravem
qui & ipsi fatalis fuit.

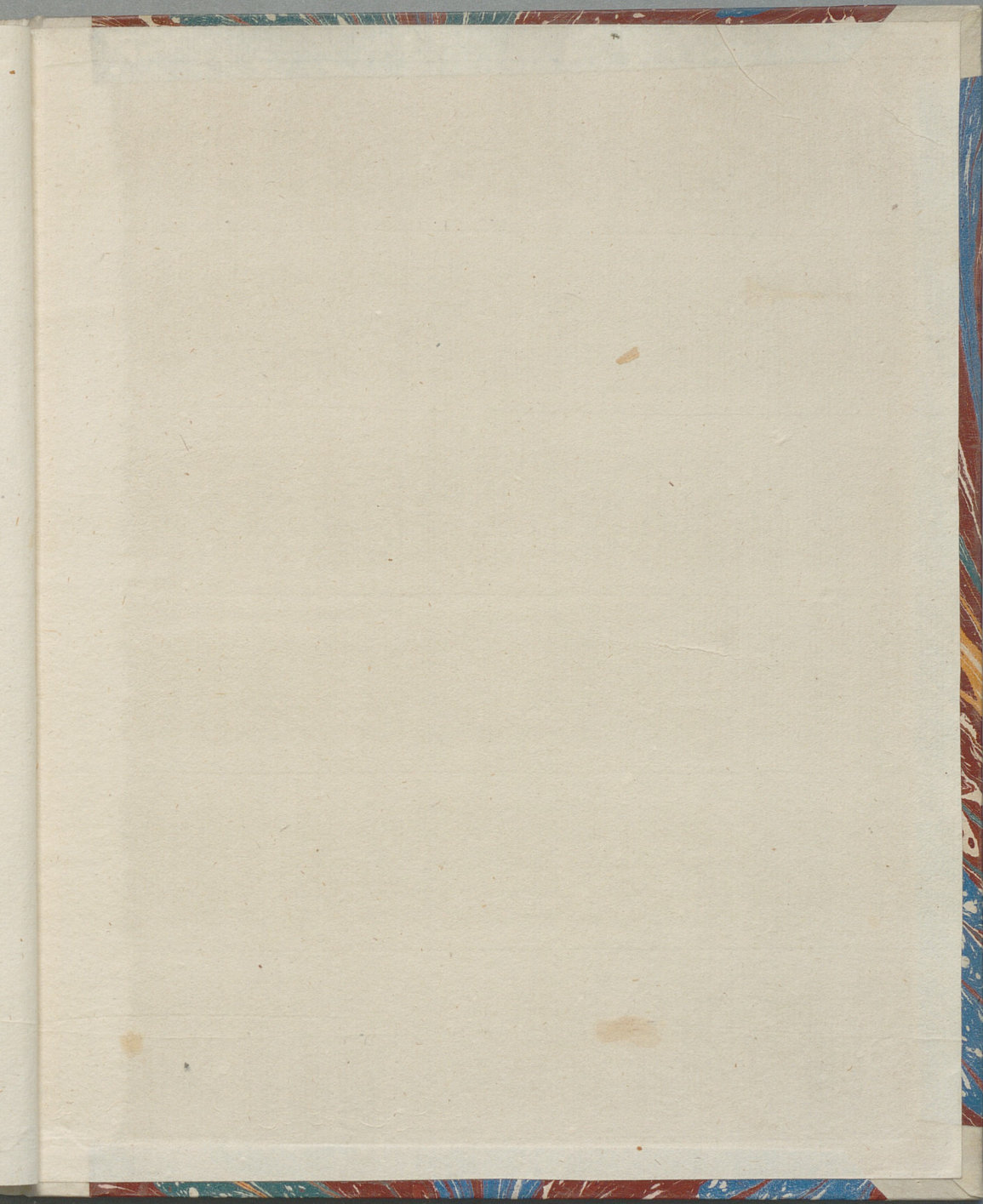
Til den Gunstige Cæsaren.

Medan/ så til seyandes/ min Åker ligger lilla som
Si Tråde (iag menar mådan mi Rådige Her Skap/
them Gud beware! åro förreste til främmande Dretter
of iag mina Embetes Syflor / til hwilka Gud mig
kallat/ icke så idla får som mig borde) har iag wid ledi-
ga stunder ifrån andra alwarsamare Studier deße En/
faldige Epigrammat. samansattat / iblan hwilka om
några finnas som något skempisamme åro/ förmodar
iag om the icke kunna tiens allom til Roo låra the of
ingom wara til Mishag sonnerhet them som weta at
Poetiske Tractamenter åro något delicate of willia
gårna wara Kryddade med någon höflig
Skempt of skempisam roltighet.
Far wål.

www.books2ebooks.eu